

ضرورت احداث پارک های آبی در کشور

ساناز رحیم لو^{۱*}، خداوردی جعفری^۲، ندا نریمان کره وی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی معماری، موسسه آموزش عالی نبی اکرم (ص) تبریز (San73rah@gmail.com)

۲- دکتری معماری، استاد یار موسسه آموزش عالی نبی اکرم (ص) تبریز (Duman_jurnal90@Yahoo.com)

۳- دانشجوی کارشناسی معماری، موسسه آموزش عالی نبی اکرم (ص) تبریز (Nedanb90@gmail.com)

چکیده

با توجه به میزان منابع آب و سرانه مصرف، حدود ۲۵ درصد مردم جهان، از جمله ایران در گروه کشورهای مواجه با کمبود فیزیکی آب قرار دارند. این بدان معناست که حتی با بالاترین راندمان و بهره وری ممکن در مصرف آب، برای تامین نیازهایمان، آب کافی در اختیار نخواهیم داشت. براساس شاخص فالکن مارک، کشور ایران در آستانه قرار گرفتن در بحران آبی است. با توجه به اینکه در دهه ۱۳۸۰ و ۱۳۹۰ خورشیدی حدود ۶۹ درصد از کل آب تجدیدپذیر سالیانه مورد استفاده قرار می گیرد، براساس شاخص سازمان ملل، ایران نیز اکنون در وضعیت بحران شدید آبی قرار گرفته است. همچنین از لحاظ موقعیت جغرافیایی، نیمی از مساحت ایران بیابان بوده و دو سوم مساحت آن در شمار مناطق خشک و نیمه خشک قرار دارد. بنا به گزارش ناسا، بعید نیست بین سی تا چهل سال آینده، بخش های وسیعی از ایران به بیابان مطلق تبدیل شده و یا غالب مناطق نیمه خشک کنونی به بیابان تبدیل گردد.

بنا بر شاخص های ذکر شده، کشور ایران برای حفظ وضع موجود خود تا سال ۲۰۲۵ باید بتواند ۱۱۲ درصد به منابع آب قابل استحصال خود بیفزاید که این مقدار با توجه به امکانات و منابع آب موجود غیرممکن به نظر می رسد.

پارک های آبی می توانند قسمتی از این مشکل را حل کنند. با توجه به اینکه در پارک های آبی، کمترین پرت آب وجود دارد و آبهای آن، با شیب طبیعی زمین به پائین پارک هدایت شده و توسط پمپ های مخصوص دوباره به قسمت اول این چرخه برگردند، می توانند بهترین منبع ذخیره آب باشند. و جایگزین بسیار مهمی برای مصارفی همچون سونا ها و استخر ها و جاهایی که بیشترین اتلاف آب را دارند، باشند. در این مقاله سعی میشود ضرورت پارک های آبی، با توجه به پاک بودن آن به سبب همیشه در جریان بودن آب و همچنین بزرگترین منبع ذخیره آب در مواقع اضطراری و بهترین جایگزین برای مصارف عمومی آب، مورد بررسی قرار گیرد. (www.fa.wikipedia.org)

واژه های کلیدی: پارک آبی، بحران آب، ذخیره سازی آب، مناطق خشک